

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/37/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010351
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8714010351.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.1.2015, v trestnej veci proti obžalovanému A. F. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T 92/2014 zo dňa 27.10.2014 takto

r o z h o d o l i :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o vine týkajúceho sa skutku pod bodom 5/ a vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovaného A. F., nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom C., bez súpisného čísla, prechodne bytom bez prihlásenia A., U. č. XX, toho času od 11.2.2014 v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Prešov,

u z n á v a v i n n ý m , ž e

5/ v čase medzi 17.00 hod. a 18.00 hod. dňa 22.11.2013, v mieste pred vstupnou halou do zariadenia Albert nachádzajúceho v meste Poprad, na ul. Pavlovovej, okr. Poprad, sa vyhrážal poškodenému S. N. tým spôsobom, že so strelnou zbraňou nezisteného typu, značky a kalibru, priloženou k hornej časti tela S. N., po predchádzajúcom nedorozumení, mu povedal „ešte ti nikto nevpálil guľku do hlavy“, čím toto konanie vzbudilo u poškodeného dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky naplní,

t e d a

v bode 5/

inému sa vyhrážal smrťou alebo ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

č í m s p á c h a l

v bode 5/

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona.

Za to a tiež za skutky právne kvalifikované ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, uvedené pod bodmi 1/ až 4/ napadnutého rozsudku a tiež za skutok právne kvalifikovaný ako prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, uvedený pod bodom 6/ napadnutého rozsudku,

m u u k l a d á :

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. h), § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Trestného zákona s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súčasne zrušuje výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 2T 47/2013 zo dňa 27.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27. 3. 2014 a ktorým mu bol uložený podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienenečne odložený s určením skúšobnej doby podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona na 18 mesiacov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného A. F. zamietajú.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obž. A. F. uznaný za vinného v bode 1/ až 4/ z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona, v bode 5/ z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona a v bode 6/ z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a to na tom skutkovom základe, že

1/ v bližšie nezistenej dobe v meste Poprad v mesiaci september 2013 pod zámienkou sprostredkovania kúpy bytu po neplatičoch prehovoril P. B. na kúpu dvojizbového bytu na ul. H. č. X v A., kde v jeho doprovode vykonal aj obhliadku predmetného bytu s tým, že uvedený byt sa odpredáva za čiastku 18.000,- eur, pričom A. F. presvedčil P. B., aby na úhradu exekúcie viaznucej na tomto byte a kúpnej ceny, prevzal dňa 4. 10. 2013 úver vo VÚB banke, pobočka Poprad v čiastke 12.000,- eur, v Slovenskej sporiteľni v Poprade úver vo výške 6.000,- eur, následne celú čiastku 18.000,- eur P. B. osobne odovzdal A. F., po čom tento pod zámienkou úhrady ďalšieho exekučného konania, v čiastke 4.000,- eur presvedčil P. B. dňa 15.10.2013 na prevzatie úveru od spoločnosti Quatro, a.s. Kežmarok, ktoré finančné prostriedky následne odovzdal obžalovanému, avšak byt, ktorý bol P. B. prezentovaný, do jeho vlastníctva neprešiel, kúpno-predajná zmluva spísaná nebola, čo A. F. zdôvodňoval termínmi na Správe katastra, ako aj ďalšími problémami a v následnej dobe prestal obžalovaný s P. B. komunikovať, pričom poškodeným bolo zistené, že byt, ktorý mal byť predmetom predaja tam bývajúcá osoba a ani žiadna iná osoba neodpredáva ani nikdy neodpredávala, čím poškodenému P. B. bola spôsobená škoda vo výške 22.000,- eur,

2/ v presne nezistenej dobe v mesiaci november 2013 v meste Poprad kontaktoval poškodeného H. T., s ktorým sa dohodol na predaji dva + jedna izbového bytu č. XX nachádzajúcom sa na štvrtom poschodí, ul. M. Y., vo vchode č. XX, súpisného čísla XXX, zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálneho územia A., obce A., na parcele KN č. XXX, XXX, XXX, ktorý bol vo vlastníctve poškodeného a ktorý chcel predať za sumu 40.000,- eur tak, že prevedie vlastnícke práva k jednoizbovému bytu nachádzajúceho sa na presne nezistenom mieste, na sídlisku R. v meste A., ktorý mal mať obžalovaný A. F. v dispozícii a poškodenému následne doplatí v hotovosti zvyšnú časť z dohodnutej kúpnej ceny 40.000,- eur, na základe čoho podpísali plnú moc pre obžalovaného vzťahujúcu sa na všetky právne úkony súvisiace s predajom predmetného dva + jedna izbového bytu, následne dňa 18.11.2013 obžalovaný A. F., ako splnomocnený zástupca predávajúceho, podpísal kúpno-predajnú zmluvu s kupujúcim dva + jedna izbového bytu, A. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. - O., ul. V. č. XX, okr. A., na základe ktorej mu kupujúci vyplatil v dvoch splátkach, v dňoch 18.11.2013 a 19.11.2013, celkovú sumu 30.000,- eur, kde prevzatie týchto finančných súm obž. A. F. potvrdil svojím podpisom na príjmových pokladničných dokladoch, pričom takto získanú finančnú hotovosť nevyplatil poškodenému H. T. a taktiež nepreviedol vlastnícke právo k jednoizbovému bytu nachádzajúcom na sídlisku R. v meste A., ktorý mal mať obž. A. F. v dispozícii, kde takto spôsobil poškodenému H. T. škodu vo výške 40.000,- eur,

3/ v presne nezistenej dobe v mesiaci júl 2013 v meste Svit, okr. Poprad, kontaktoval poškodených M. C. a M. C., ktorí boli v tom čase vlastníkmi bytu č. XX, každý v podiele X/X, nachádzajúceho sa na prízemí bytového domu na ul. X O., súpisné číslo XXX v meste Z., zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálneho územia Z., obce Z., parcela XXX/XX, s ktorými sa dohodol na predaji predmetného bytu, ktorí ho chceli predať za sumu 30.000,- eur, na základe dohody obžalovaný A. F. dohodol predaj bytu za nižšiu cenu, aká bola požadovaná a dohodnutá poškodenými, osobe O. H., nar. XX.X.XXXX, trv. bytom A. - S., ul. W. rad XXXX/XX, okr. A., ktorá dňa 19.8.2013 a 20.8.2014 poukázala prostredníctvom splnomocnenca, svojho otca, O. H., nar. XX.X.XXXX, trv. bytom A. - S., W. F. XXXX/XX, t. č. A. - S., ul. A. X, okr. A., finančné prostriedky na účet majiteľa O. G., nar. X.XX.XXXX, č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 15.000,- eur a 2.000,- eur, taktiež dňa 21.8.2014 O. H. odovzdal v hotovosti obž. A. F. sumu 444,66 eur, čím vyplatil sumu 17.444,66 eur, nakoľko výdavky spojené s nedoplatkami k predmetnému bytu, poplatky za overenie podpisov, spracovanie kúpno - predajnej zmluvy a náklady spojené s vkladom do katastra nehnuteľností predstavovali sumu vo výške 555,30 eur, celkovo v sume 18.000,- eur, kde išlo o kúpnu cenu, ktorú dohodol A. F., ktorý si taktiež prevzal od O. G. sumu 17.000,- eur, zaslanú O. H., pričom takto obdržané peňažné prostriedky v hodnote 17.444,66 eur nevyplatil poškodeným bratom C., čím obž. A. F. spôsobil poškodeným M. a M. C. škodu vo výške 30.000,- eur,

4/ v čase okolo 12.00 hod. dňa 12.6.2013, na čerpacej stanici OMV, ktorá sa nachádza v meste Poprad, na ul. O. č. XXXX/XA, okr. A., sa mal obohatiť na škodu S. N. uvedením ho do omylu tým spôsobom, že mu prisľúbil poskytnutie finančnej hotovosti vo výške 1.200,- eur, ktorú mu ponúkol za vyplatenie závesného kondenzačného kotla zn. JUNKERS Top plus 28, ZSBR28-3, A+ST, 7,7-27,7 KW , 117L, ktorý si poškodený S. N. osobne prevzal zo spoločnosti Ptáček veľkoobchod a.s., so sídlom Poprad, ul. Partizánska č.1849, okr. Poprad, na faktúru s tridsaťdňovou splatnosťou v hodnote 1708,14 eur, kde poškodený po tom, čo s takou sumou nesúhlasil a bol na ceste do spoločnosti Ptáček veľkoobchod a.s., aby vrátil predmetný kotol, ho opäť telefonicky kontaktoval A. F., že na predmetný kotol má kupca ochotného zaplatiť plnú sumu kotla, poškodený zaparkoval svoje vozidlo na čerpacej stanici OMV, nachádzajúcej sa v meste Poprad na ul. O. č. XXXX/XA, okr. A., kde naložil predmetný kotol do vozidla A. F., ktorý mu prisľúbil, že kúpnu cenu kotla t.j. 1708,14 eur, uhradí v lehote priamo spol. Ptáček veľkoobchod a.s., kde do dňa podania trestného oznámenia obžalovaný A. F., okrem zálohy vo výške 300,-eur, pre poškodeného neuhradil obstarávaciu cenu kondenzačného kotla zn. JUNKERS spol. Ptáček veľkoobchod a.s., čím týmto svojim konaním spôsobil škodu pre poškodeného S. N., spolu s pokutou za omeškanú platbu vo výške 1458,14 eur, nakoľko tento musel predmetnú obstarávaciu cenu kotla uhradiť spol. Ptáček veľkoobchod a.s. z vlastných zdrojov,

5/ v čase medzi 17.00 hod. a 18.00 hod. dňa 22.11.2013, v mieste pred vstupnou halou do zariadenia Albert nachádzajúceho v meste Poprad, na ul. Pavlovovej, okr. Poprad, sa vyhrážal poškodenému S. N. tým spôsobom, že so strelnou zbraňou nezisteného typu, značky a kalibru, priloženou k hornej časti tela S. N., po predchádzajúcom nedorozumení, slovami „ešte ti nikto nevpálil guľku do hlavy“, čím toto konanie vzbudilo u poškodeného dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky naplní,

6/ po prechádzajúcej vzájomnej dohode s O. G. tento dňa 06.10.2012 v Hypermarkete TESCO v Poprade, uzatvoril so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, kde na základe tejto zmluvy mu bol poskytnutý úver na nákup tovaru - sporáku, presne nezistenej značky a typu vo výške 422,01 eur, kde v tejto zmluve sa zaviazal poskytnutý úver uhradiť spolu s navýšením v 12-tich mesačných splátkach, pri podpisovaní zmluvy uviedol nepravdivé údaje v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a jeho splácanie a to, že je zamestnaný u zamestnávateľa PETROSTAV so sídlom Hozelec č. 122, okres Poprad, na dobu neurčitú s čistým mesačným príjmom vo výške 500,- eur, čo sa nezakladalo na pravde, úver uzatvoril s tým vedomím, že ho nebude splácať, pretože tento mal podľa prechádzajúcej vzájomnej dohody splácať A. F., ktorý prezval tovar, na ktorý bol úver poskytnutý, čím takto svojim spoločným konaním spôsobili spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany škodu vo výške 538,68 eur.

Za to mu bol uložený podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a § 42 ods. 1 s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol súčasne zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 2T/47/2013 zo dňa 27. 3. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27. 3. 2014 a ktorým mu bol uložený podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odložený s určením skúšobnej doby podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona na 18 mesiacov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Ďalej podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodeným škodu a to P. B. vo výške 22.000,- eur, H. T. vo výške 32.000,- eur, M. C. vo výške 24.480,- eur a S. N. vo výške 1.450,- eur.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodený Home Credit Slovakia, a.s., s jeho nárokom na náhradu škody bol odkázaný na občianske súdne konanie a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku na občianske súdne konanie bol so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný tiež poškodený M. C..

Proti uvedenému rozsudku podali odvolania obžalovaný proti výroku o vine, pokiaľ ide o skutky v bodoch 5/ a 6/, a proti výroku o treste a o náhrade škody, a okresný prokurátor proti výroku o vine, pokiaľ ide o skutok v bode 5/, a proti výroku o treste.

Obžalovaný svoje odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu tým, že súd nevzal do úvahy okolnosti svedčiace v jeho prospech, čo je v rozpore s ust. § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. poriadku, v zmysle ktorých má súd hodnotiť dôkazy síce podľa svojho vnútorného presvedčenia, ale založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, a zároveň s rovnakou starostlivosťou má objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. Poukazuje na to, že v časti obžaloby, teda ku skutkom 1/ až 4/ sa priznal, urobil vyhlásenie o vine, aj keď mal výhrady a aj naďalej má výhrady k náhrade škody a v súvislosti s tým žiadal, aby poškodení boli odkázaní na občianske súdne konanie. Je presvedčený, že najmenej v 2. a 3. skutku je výška len hypotetická, pretože nebola bližšie skúmaná, pričom aj zaistené potvrdenia, kúpne zmluvy a splnomocnenia svedčia o niečom inom. Nepriзнаl sa ku skutku 5/, pretože ho nespáchal a takýto skutok sa vôbec nestal. Skutok je založený iba na tvrdeniach poškodeného N., ktorého výpovede sú rozporné už v prípravnom konaní a to nielen v rámci svojej vlastnej výpovede, ale aj v rámci konfrontácií s ním. Navyiac, podľa jeho názoru je jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní diametrálne odlišná s výpoveďami a konfrontáciami v prípravnom konaní. To, že mal súd pochybnosti, vyjadril vo svojom rozhodnutí, keď skutok prekvalifikoval, ale za týchto okolností sa výpoveď poškodeného, t.j. pri zmenách výpovede, nemôže brať za vierohodnú a súd mal postupovať v rozhodnutí priaznivejšom pre neho nielen v tom zmysle, že došlo ku prekvalifikácii skutku, ale mal ho spod obžaloby v súvislosti s týmto skutkom oslobodiť. Tento svedok - poškodený totiž odlišným spôsobom opisoval priestorové usporiadanie osôb, miesto skutku, resp. miesto, kde mu mala byť zbraň priložená na tele a taktiež aj samotné slová, ktoré mal ako vyhrážky voči poškodenému uviesť. Motívy uvádzania nepravdy a vymyslených vecí môžu byť viaceré. Skutočne neexistuje iný objektívny dôkaz jeho tvrdenia, ba práve naopak, svedok P. vyvrátil tvrdenia poškodeného a výpoveď tohto svedka je zhodná s jeho výpoveďou. Aj tento svedok bol poučený o následkoch krivej výpovede a krivého obvinenia a predsa svoju výpoveď nezmenil. Z tohto hľadiska by bolo skutočne správne, aby súd výpoveď poškodeného vyhodnotil ako nevierohodnú. Vedomosť poškodeného o tom, že on vlastnil signalizačnú zbraň ešte neznamená, že touto bola spáchaná trestná činnosť. V konečnom dôsledku poškodený ani nevedel popísať zbraň, ktorá mala byť pri skutku použitá. O tom, že sa v tom čase a na mieste, kde sa mal skutok stať, sa skutok stať nemohol, svedčí aj to, že podľa vyjadrenia poškodeného pred zariadením sa mala nachádzať policajná hliadka, ktorej skutok poškodený neoznámil a najmenej ešte polhodiny následne mali pokračovať v ďalšom rozhovore a poškodeného mal odvieť domov. Vo vzťahu ku skutku 6/ poukazuje na to, že je založený len na výpovedi jedného svedka a to svedka G., ktorý nepochybne mal záujem a snahu o prenesenie vlastnej zodpovednosti na neho. Totiž sám svedok potvrdil, že zmluvu o poskytnutí úveru uzavrel dobrovoľne, bez nátlaku, pričom nebolo povinnosťou predkladať pracovnú zmluvu a údaje o zamestnaní si svedok mohol z dostupných zdrojov zistiť sám, keďže pre neho pracoval. Taktiež svedkyňa G. nepotvrdila tvrdenie svedka, že sama si overovala, či je u neho zamestnaný. Za tejto situácie a v tomto prípade je potrebné považovať výpoveď svedka za účelovú v snahe zbaviť sa zodpovednosti a zodpovednosť preniesť na osobu, ktorá s vecou nemá nič spoločné. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že okresný súd

rozhodoval jednostranne v jeho neprospech, o čom svedčí aj skutočnosť, že trest mu ukladal podľa § 221 os. 3 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona a § 42 ods. 1 s použitím § 41 ods. 2 Tr. zákona a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov v rozpore s ust. § 38 ods. 7 Tr. zákona, z ktorého je zrejmé, že ustanovenia ods. 4 až 6 § 38 Tr. zák. sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, alebo podľa § 42 Tr. zákona, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatela neprímerane prísne.

Prokurátor v písomnom odvolaní uviedol, že v bodoch 1/ až 4/ a 6/ považuje napadaný rozsudok, čo do výrokov o vine, za správny a zákonný. S napadnutým rozsudkom sa však nestotožňuje čo do výroku o vine v bode 5/ a o treste a považuje ho za nesprávny. Po úprave skutku v bode 5/ rozsudku súd oproti obžalobe len konštatuje „predchádzajúce nedorozumenie“, ktoré vyústilo do vyhrážok so zbraňou. Súdom konštatované predchádzajúce nedorozumenie má však podstatný vplyv na kvalifikáciu skutku, nakoľko toto „nedorozumenie“ bolo zapríčinené skutočnosťou, že poškodený sa domáhal úhrady za prevzatý kotol zn. JUNKERS tak, ako je to popísané v skutku uvedenom v podanej obžalobe. Vyhrážkami chcel obžalovaný dosiahnuť, aby poškodený od neho nepožadoval úhradu za kotol a s ohľadom na uvedenú podmienenosť vyhrážok nemožno konštatovať, že došlo k naplneniu zákonných znakov prečinu nebezpečného vyhrážania, ale zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona. V uvedenej súvislosti poukazuje na výpoveď obžalovaného, ktorý potvrdil, že k stretnutiu s poškodeným došlo s tým, že poškodený sa domáhal úhrady dlžnej sumy za plynový kotol. Z uvedeného vyplýva, že samotný obžalovaný potvrdzuje stretnutie z dôvodu úhrady dlžnej sumy a teda, pokiaľ súd uznal obžalovaného vinným z vyhrážok so zbraňou, tak je zrejmé, že tieto vyhrážky boli reakciou obžalovaného na žiadosť poškodeného o úhradu dlžnej sumy a týmito sa snažil doceliť, aby poškodený od vymáhania dlžnej sumy upustil. Navyše súd skutok v bode 5/ rozsudku nesprávne kvalifikoval, nakoľko aj keby tento naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360, tak skutok by mal byť správne kvalifikovaný podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zákona, a nie len podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, čo konštatuje aj súd v písomnom odôvodnení rozsudku. Z vyššie uvedených dôvodov považuje aj uložený trest za nesprávny, nakoľko v zmysle zásad ukladania trestu s poukazom na ust. § 41 ods. 1 Tr. zákona mal súd ukladať trest podľa zákonného ustanovenia vzťahujúce sa na najprísnejší trestný čin, teda podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona. S poukazom na uvedené má za to, že boli naplnené odvolacie dôvody uvedené v ust. § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr. poriadku. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Krajský súd v Prešove ako odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr. poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o vine pre skutok uvedený v bode 5/ a výroku o treste zrušil a v súlade s ust. § 322 ods. 3 Tr. poriadku vo veci sám rozhodol. Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní krajský prokurátor odvolanie čiastočne pozmenil, keď sa stotožnil s názorom vysloveným v odôvodnení napadnutého rozsudku, že skutok pod bodom 5/ je potrebné právne kvalifikovať ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona a v súlade s tým navrhol, aby odvolací súd aj rozhodol.

Na základe podaných odvolaní preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné.

V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, bolo vykonané bez podstatných procesných chýb, pričom boli dodržiavané aj príslušné ustanovenia Tr. poriadku, ktorými sa má zabezpečiť právo obžalovaného na obhajobu.

Z predmetného spisu vyplýva, že na okresnom súde bola proti A. F. podaná obžaloba v bode 1/ až 4/ pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona, v bode 5/ pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona a v bode 6/ pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na skutkovom základe (s výnimkou skutku pod bodom 5/), ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 7.10.2014 je zistiteľné, že po zákonom poučení obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo skutkov uvedených v obžalobe pod bodmi 1/ až 4/, ale že je nevinný zo spáchania skutkov uvedených pod bodmi 5/ a 6/. Po kladných odpovediach obžalovaného na otázky primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku a zistení stanoviska prokurátora, obhajcu a prítomných poškodených súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku prijal a podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov 1/ až 4/, sa nevykoná a že sa vykonajú iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste, o ochrannom opatrení a o náhrade škody.

Následne, vo vzťahu ku skutkom uvedeným pod bodmi 5/ a 6/, boli na súde prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom všetky pre rozhodnutie potrebné dôkazy, pričom skutkové zistenia, ktoré na ich základe súd vyvodil, sú v zásade správne, vrátane úpravy skutkových zistení v bode 5/, ktoré zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania.

V odôvodnení svojho rozsudku súd prvého stupňa rozviedol jednotlivé dôkazy, ktoré potom v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku vyhodnotil. Keďže krajský súd považuje odôvodnenie skutkových záverov napadnutého rozsudku za správne, v podrobnostiach na toto odôvodnenie poukazuje.

Len vzhľadom na odvolacie námietky prokurátora a obžalovaného považuje krajský súd za potrebné niektoré skutočnosti osobitne zdôrazniť.

Pokiaľ ide o výrok o vine, kým odvolacie námietky prokurátora smerujú proti právnej kvalifikácii skutku 5/, tak námietky obžalovaného sa týkajú aj skutkových zistení uvedených v bodoch 5/ a 6/ napadnutého rozsudku. Obžalovaný popiera, aby sa stal skutok 5/ a tiež aby spáchal skutok 6/. Poukazuje najmä na to, že dôkazy prvostupňový súd vyhodnotil jednostranne v jeho neprospech a že uznanie jeho viny je založené v podstate len na nehodnovných a rozporných výpovediach svedkov N. a G..

S odvolacími námietkami obžalovaného však nie je možné súhlasiť.

Vychádzajúc z odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré zodpovedá požiadavkám ust. § 168 ods. 1 Tr. poriadku, prvostupňový súd pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku a hodnotil ich podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, pričom dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam. Pri hodnotení výpovedí svedkov správne skúmal nielen to, či ich svedecké výpovede sú logické, ale aj či sa svedkovia vo svojich výpovediach neodchyľujú od skorších výpovedí, pričom zisťoval aj dôvody odchýlok a logicky sa s nimi vysporiadal.

V súlade s konštatovaním prvostupňového súdu aj podľa odvolacieho súdu niet dôvodu pochybovať o pravdivosti svedeckej výpovede poškodeného S. N., ktorá obžalovaného usvedča zo spáchania skutku 5/ napadnutého rozsudku. Naopak, na hlavnom pojednávaní sa potvrdila aj pravdivosť výpovedí tohto svedka vo vzťahu ku skutku 4/, ktorého spáchanie v prípravnom konaní obžalovaný taktiež popieral. O hodnovernosti svedka N. svedčí aj skutočnosť, že keď po prehraní ním vyhotovenej nahrávky pred hlavným pojednávaním zistil, že obžalovaný sa mu síce s pištoľou vyhrážal slovami „Ešte ti nikto nevpálil guľku do hlavy“, ale k ničomu ho nenútil, tak túto skutočnosť na hlavnom pojednávaní uviedol a práve vzhľadom na to došlo aj k prekvalifikovaniu skutku 5/ zo zločinu vydierania na miernejší prečin nebezpečného vyhrážania. Z toho je zrejmé, že u tohto svedka chýba snaha poškodiť obžalovaného. Napriek odstupu času, na ktorý svedok poukazoval, v iných podstatných bodoch rozpory v jeho výpovedi neboli. V presvedčení, že pôjde o zákonný dôkaz, na preukázanie svojej výpovede (po poučení o následkoch krivého obvinenia a krivej výpovede) tento svedok dokonca predložil už v prípravnom konaní orgánom činným v trestnom konaní aj zvukovú nahrávku, ktorú vyhotovil bez vedomia obžalovaného v čase predmetného skutku. Za týchto okolností ani krajský súd nemá pochybnosti o pravdivosti výpovede tohto svedka.

Správne vyhodnotil prvostupňový súd aj výpoveď svedka A. P. Ide o svedka, ktorý sa ako kamarát obžalovaného zúčastňoval rôznych jeho jednaní aj pri ďalšej trestnej činnosti obžalovaného uvedenej pod bodmi 1/ až 4/ a ktorý na hlavnom pojednávaní priebežne, v závislosti od otázok, menil svoju svedeckú výpoveď, keď najprv tvrdil, že s obžalovaným a poškodeným N. nebol na žiadnom stretnutí v zariadení Albert, no neskôr už priznal, že bol až na troch ich stretnutiach v tomto zariadení. Jeho výpoveď

nezodpovedá ani výpovedi obžalovaného, keď v rozpore s ňou tvrdil, že nebol prítomný celých stretnutí a že do zariadenia Albert prišiel len náhodne. Aj keď svedok P. tvrdil, že do ich debaty nezasahoval, tak aj podľa obžalovaného pôsobil na N. a hovoril mu, aby nechodil na políciu, lebo obžalovaný má deti. Podľa N. mu P. vytykal aj to, že bol za manželkou obžalovaného, že majú s obžalovaným rozbehnutých 30 obchodov a že čo vystrája. Takže už v čase činu tento svedok vystupoval pri jednaní na strane obžalovaného a v tomto duchu (účelovo v prospech obžalovaného) vyznieva aj jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní. Je teda zrejmé, že jeho svedecká výpoveď nemôže byť hodnoverným podkladom pre zistenie skutkového stavu.

Vzhľadom na uvedené aj podľa krajského súdu skutkové okolnosti v bode 5/ okresný súd v napadnutom rozsudku ustálil správne, keď tieto oproti obžalobe upravil v zhode so svedeckou výpoveďou poškodeného S. N. na hlavnom pojednávaní.

Prvostupňovému súdu nie je možné vytknúť chyby ani pri hodnotení dôkazov a ustálení skutkového stavu v bode 6/ napadnutého rozsudku. Výpoveď svedka O. G. usvedčujúcu obžalovaného zo spáchania tohto skutku totiž potvrdzujú aj ďalšie dôkazy a z nich plynúce skutočnosti. Predovšetkým je tu zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 6.10.2012 uzatvorená medzi O. G. a spoločnosťou Home Credit a.s., v ktorej je ako zamestnávateľ G. uvedená firma obžalovaného a jeho telefónne číslo. Tovar, ktorý G. na základe uvedenej zmluvy kúpil, boli obžalovaný s G. vybrať spoločne v HM Tesco a tento tovar obžalovaný aj následne od G. prevzal, čo potvrdil aj obžalovaný. Tento tovar, ktorý mal obžalovaný prevziať v hodnote 350,- eur, mal byť podľa jeho tvrdení spôsobom vrátenia pôžičky, ktorú mal obžalovaný poskytnúť G. vo výške 150,- eur. Existenciu takejto pôžičky však svedok G. poprel, neexistuje o nej žiaden písomný doklad a jej poskytnutie sa javí ako nelogické, pretože ju mal obžalovaný poskytnúť bez akejkoľvek písomnej zmluvy G., žijúcemu ako bezdomovec, ktorého poznal len z brigádnickej práce. Navyše, medzi prevzatým tovarom a výškou údajnej pôžičky je značný nepomer, pričom rozdiel mal obžalovaný doplatiť G. až pri výsluchu na polícii.

Preto podľa krajského súdu nie sú pochybnosti ani o tom, že sa stal aj skutok uvedený v bode 6/ napadnutého rozsudku a že ho po vzájomnej dohode spáchal nielen O. G. (už odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 2T 21/2014 zo dňa 12.6.2014), ale aj obžalovaný.

Správne zistenému skutkovému stavu v bode 6/ zodpovedá v napadnutom rozsudku aj správna právna kvalifikácia. Je totiž nepochybné, že obžalovaný úmyselným spoločným konaním vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru (ale aj na splácanie úveru) a spôsobil tak malú škodu. Tým po objektívnej i subjektívnej stránke naplnil v bode 6/ všetky pojmové znaky spolupáchateľstva prečinu úverového podvodu podľa § 20 k § 222 ods. 1 Tr. zákona.

Za správnu (čo okresný súd konštatuje aj sám v odôvodnení napadnutého rozsudku) však nie je možné považovať právnu kvalifikáciu skutkového stavu zisteného v bode 5/ napadnutého rozsudku. Je totiž zrejmé, že obžalovaný sa poškodenému N. vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, so zbraňou a teda závažnejším spôsobom konania. Naplnil tak pojmové znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona.

V tejto časti je preto potrebné považovať odvolacie námietky prokurátora za dôvodné. Nie je však možné súhlasiť s tou jeho námietkou uvedenou v písomnom odvolaní, že skutok uvedený v bode 5/ je potrebné právne kvalifikovať ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona. Po dokazovaní vykonanom na hlavnom pojednávaní totiž okresný súd správne zistil, že nebolo preukázané, aby obžalovaný svojím konaním poškodeného nútil niečo konať, opomenúť alebo trpieť, čo je nevyhnutným znakom zločinu vydierania. Na verejnom zasadnutí sa s týmto stotožnil aj krajský prokurátor a vo svojom konečnom návrhu žiadal kvalifikovať skutok 5/ ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona.

Ako nedôvodné krajský súd vyhodnotil odvolacie námietky obžalovaného a prokurátora smerujúce voči výroku o treste a náhrade škody.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, majúci na zreteli základné zásady ukladania trestov uvedené v ust. § 34 Tr. zákona, správne prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho

následok, zavinenie, pohnútku, existenciu len priťažujúcej okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Správne pritom aplikoval aj ustanovenia § 42 Tr. zákona o ukladaní súhrnného trestu, ktorý uložil podľa zásad na uloženie úhrnného trestu uvedené v § 41 ods. 1, 2 Tr. zákona, pričom trest ukladal podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný zo zbiehajúcich sa trestných činov, teda podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona ustanovujúceho trest odňatia slobody na tri až desať rokov.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že pri zisťovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností uvedených v § 36 a § 37 Tr. zákona, okresný súd zistil len priťažujúcu okolnosť a to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zákona). Trest potom ukladal v rámci trestnej sadzby upravenej podľa § 38 ods. 4 Tr. poriadku od 5 rokov a 4 mesiacov až do 13 rokov a 4 mesiace.

Pri hodnotení osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy správne okresný súd prihliadal aj na jeho predchádzajúcu trestnú činnosť a spáchané priestupky.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti aj podľa krajského súdu možno súhrnný trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov považovať za zákonný.

K námietke obžalovaného, že okresný súd vzhľadom na použitie § 41 ods. 2 Tr. zákona nemal použiť ust. § 38 ods. 4 Tr. zákona, je potrebné zdôrazniť, že v zmysle § 38 ods. 7 Tr. zákona súd ust. § 38 ods. 4 Tr. zákona nepoužije len vtedy, ak sa súčasne ukladá zvýšený súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo § 42 a súčasné použitie týchto ustanovení by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne. O takúto situáciu sa však v danom prípade nejedná, pretože napadnutým rozsudkom uložený trest neprevyšuje v osobitnej časti zákona ustanovenú hornú hranicu trestnej sadzby 10 rokov a teda nebol uložený trest zvýšený nad túto hranicu, čo v danom prípade by bol trest odňatia slobody nad 10 rokov až do 13 rokov a 4 mesiacov. Rovnako ani súčasné použitie predmetných ustanovení vzhľadom na všetky okolnosti nie je pre obžalovaného neprimerane prísne. Pri ukladaní trestu okresným súdom tak krajský súd chyby nezistil.

Chyby krajský súd nezistil ani pri rozhodovaní o náhrade škody.

Ako bolo vyššie uvedené, pochybenie však krajský súd zistil vo výroku o vine v časti týkajúcej sa bodu 5/ napadnutého rozsudku. Preto v tejto časti napadnutý rozsudok zrušil. V zmysle § 321 ods. 2 Tr. poriadku ak však odvolací súd zruší hoc i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Preto krajský súd súčasne zrušil aj celý výrok o treste napadnutého rozsudku, nie však výrok o náhrade škody, pretože tento vo výroku o vine ku skutku pod bodom 5/ svoj podklad nemá.

Keďže po zrušení časti napadnutého rozsudku bolo potrebné urobiť vo veci nové rozhodnutie a toto rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, odvolací súd v súlade s § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám vo veci rozhodol. V časti zrušeného výroku o vine pod bodom 5/ svojím rozsudkom obžalovaného uznal za vinného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a keďže trest uložený v napadnutom rozsudku považoval za zákonný, uložil obžalovanému rovnaký trest tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.